Rok III. Niedziela 11 maja 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Nr. 19

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalnie **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Łączmy się dzisiaj w adoracji Najśw. Sakramentu z Kongresem Eucharystycznym w Kartaginie.

Z powodu międzynarodowego Kongresu Euchar. w Kartaginie.

Ojciec św. Leon XIII. patrząc na upadek moralny i rozterkę społeczną, szerzącą się po świecie, wskazał na lekarstwo, które zdoła uchronić ludzkość od zguby, jaka jej zagraża. Oto jego słowa: „Niema środka potężniejszego do rozbudzenia dusz katolickich, aby i wiarę wyznawały czynnie i cnoty pełniły, godne imienia chrześcijańskiego, nad ożywienie i pogłębienie wśród ludzi znajomości Najśw. Sakramentu, przecudnego dowodu miłości, który związką jest pokoju i jedności“.

Kościół katolicki, jak ów gospodarz ewangeliczny, qui profert de thesauro suo nova et vetera, używa różnych środków, aby ożywić i pogłębić wiarę w tajemnicę Sakramentu Ołtarza. W czasach naszych, czasach zdumiewającego rozwoju komunikacji, tudzież zamiłowania do publicznych manifestacyj, Kościół daje świadectwo o swej wierze w obecność Zbawiciela w Eucharystji przez urządzanie uroczystych Kongresów eucharystycznych, zwłaszcza tych, które przeznaczone są nietylko dla poszczególnych krajów, ale dla świata całego i dlatego noszą nazwę m i ę d z y n a r o d o w y c h. Odbywają się one kolejno po wszystkich krajach. W Polsce Kongres eucharystyczny wszechświatowy odbędzie się dopiero w r. 1935, w roku zaś bieżącym odbędzie się jedynie Kongres krajowy w Poznaniu w ostatnich dniach czerwca. Natomiast tegoroczny Kongres międzynarodowy odbędzie się w pierwszej połowie maja w Kartaginie, a to ze względu na 1500-letnią rocznicę św. Augustyna.

Kongresy eucharystyczne noszą na sobie wyraźne piętno dzieła, natchnionego przez Ducha św. Mają tedy wielkie znaczenie i niosą wielki pożytek, nietylko pod względem religijnym, ale i społecznym. Przyprowadziły już mnogie rzesze do poznania Zbawiciela, stały się potężnem apostolstwem wśród innowierców i więcej przyczyniły się do zbliżenia narodów i złączenia ich związką pokoju, którą jest miłość Boża, aniżeli okazałe zjazdy świeckie i Ligi narodów. Słuszne jest przeto, abyśmy chętny w nich brali udział i abyśmy się z nimi łączyli w sposób przynajmniej duchowy.

Z tego powodu polecamy, aby w niedzielę 11 maja, kiedy w Kartaginie odbywać się będą główne uroczystości kongresowe, urządzono u nas, zwłaszcza w parafjach większych, uroczystą ekspozycję Najśw. Sakramentu przez dzień cały i aby ją zakończono procesją teoforyczną. Kazania w tym dniu powinny być o Najśw. Sakramencie.

W parafjach, w których niema dostatecznej liczby wiernych, ochotnych do odprawiania adoracji w godzinach południowych, jakoteż w pa-

rafjach, w których kapłan wyjeżdża z drugą Mszą św. do kaplic filjalnych, należy przed nieszporami urządzić przez godzinę adorację Najśw. Sakramentu, uroczyście na ten czas wystawionego, a po nieszporach procesję teoforyczną.

† Bolesław
Arcybiskup-Metropolita.

Setna rocznica założenia Arcybractwa Godziny świętej.

Dnia 28 maja 1830 roku założono w Paray-le- Monial Bractwo Godziny świętej, które Papież Pius X dnia 22 marca 1911 podniósł do godności Arcybractwa-Prymarji z prawem przyłączania bractw tej samej nazwy z całego świata. Bractwo to zostało założone dla szerzenia zwyczaju odprawiania godziny świętej ku czci Najśw. Serca Jezusowego w duchu wynagrodzenia i miłości współczującej. Nabożeństwo to objawił sam Pan Jezus św. Marji Małgorzacie Alacoque. Objawiając jej Swoje Serce Pan Jezus wskazał na swe cierpienia w Ogrojcu i zażądał od niej współczucia i wynagrodzenia. „Będziesz Mnie przyjmować w Najśw. Sakramencie, ile tylko razy pozwoli ci na to posłuszeństwo. Przystąpisz do Komunji św. w każdy pierwszy piątek miesiąca. W każdą noc z czwartku na piątek sprawię, że będziesz uczestniczyć w tym śmiertelnym smutku, który cierpiałem w Ogrodzie oliwnym. Nawet nie pojmiesz, jak przez ten smutek wprawię cię w pewien rodzaj agonji, straszniejszej niż śmierć. Dla towarzyszenia Mi w tej pokornej modlitwie, którą wtedy wśród cierpień zanosiłem do Ojca, będziesz czuwać między godziną jedenastą a północą. Godzinę będziesz trwać na modlitwie, by przejednać gniew Boży i wybłagać miłosierdzie dla grzeszników, oraz by ukoić w pewnej bodaj mierze cierpienie, które sprawiło mi opuszczenie przez Apostołów i które zmusiło mnie do zarzutu, że nie mogli czuwać jednej godziny ze mną. Podczas tej godziny wykonasz to, czego cię nauczę i co ci wskażę“.

Zwyczaj odprawiania godziny świętej przyjął się wkrótce w różnych stronach świata katolickiego. Kościół rozumiejąc, że nie wszyscy katolicy mogą tę godzinę odprawiać nocą, pozwolił na odprawianie jej wcześniej, począwszy od godziny, w której wolno antycypować jutrznię. Można odprawiać albo prywatnie w kościele, czy w domu, lub publicznie, wspólnie, uroczyście. Zasadnicza sprawa to poświęcić godzinę, bez przerwy, na rozmyślanie męki Pana Jezusa i modlitwę myślną w łączności z Jezusem.

Nabożeństwo to w czasach naszych jest szczególniej ważne i aktualne. Ojciec św. Pius XI w encyklice *Miserentissimus* wymownie wyjaśnił, jak bardzo dzisiaj potrzeba wynagradzania Sercu Jezusowemu. Między innemi wspomina Ojciec św. i tę praktykę godziny świętej, nietylko zatwierdzoną przez Kościół, ale i obdarzoną licznemi odpustami.

Na tych podstawach Biskup diecezji Autun, w której leży Paray-le-Monial, postanowił uroczyście bardzo obchodzić setną rocznicę założenia Bractwa Godziny świętej, by przez te uroczystości ożywić nabożeństwo wynagradzające ku czci Serca Jezusowego. W dniach 20—22 maja b. r. będzie odprawione w Paray-le-Monial uroczyste triduum. Przybędą liczne pielgrzymki. Wszystkich zaś katolików zamiejscowych zaprasza Biskup z Autun do urządzenia u siebie w dzień 22 maja b. r. uroczystej godziny świętej, by móc Jezusowi w tę wielką chwilę ofiarować światową godzinę św.

Zawiadamiamy niniejszem W. Duchowieństwo i wiernych Naszej Archidiecezji o tych uroczystościach i stosownie do prośby skierowanej do Nas, zalecamy bardzo urządzenie takiej godziny świętej w kościołach, w czwartek wieczorem 22 maja b. r. Można to będzie połączyć z majowem nabożeństwem. Niech wierni w tym dniu liczniej przystąpią do Sakramentów świętych. Kapłani niech wygłoszą odpowiednie przemówienie i wespół z wiernymi niechaj odprawią adorację wynagradzającą wobec Najśw. Sakramentu uroczyście wystawionego. Adoracja winna trwać godzinę i mieć charakter pokutny. Odmówić tedy trzeba bolesne tajemnice różańca i inne stosowne modlitwy. Zostawić też trzeba wiernym przynajmniej kwadrans, aby w ciszy i w spokoju mogli uczucia serc swoich przedstawić Zbawicielowi.

Na zakończenie odśpiewać: „Przed oczy Twoje“ i „Święty Boże“, oraz udzielić błogosławieństwa Najśw. Sakramentu.

† Bolesław
Arcybiskup-Metropolita.

Przygotowania do I Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu.

W Poznaniu odbyło się zebranie konstytucyjne Sekcji Emigracyjnej 1-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w sali Szkoły Społecznej przy ul. Podgórnej 12 b. Obradom przewodniczył ks. kanonik Zborowski. Po załatwieniu wstępnych spraw,

ukonstytuował się zarząd Sekcji, w skład którego weszli: pp. prof. dr. Br. Dembiński, prezes: hr. W. Szołdrski i ks. dr. St. Janicki, wiceerezesi: dr. Z. Dziegecka, sekretarz, Marjan Kasprowicz, zast. sekretarza; radca Wł. Berkan zast. skarbnika gł. Ks. Dr. Janicki zdał sprawę z pracy Komitetu wykonawczego oraz zaproponował następujące tematy referatów: „Eucharystja w życiu wychodźców“, „Szerzenie kultu Świętych polskich, jako czcicieli Eucharystji, w Polsce i na wychodźtwie“, „Więzy religijne, wiążące wychodźtwo z Macierzą“.

Pisma otrzymane od różnych związków, stowarzyszeń i przedstawicielstw polskich z Niemiec, Francji, Belgji, Stanów Zjednoczonych i Brazylji, świadczą o wielkiem zainteresowaniu się I Krajowym Kongresem Eucharystycznym w Polsce Organizację przyjęcia rodaków naszych z zagranicy postanowiono powierzyć Towarzystwu „Opieka polska nad rodakami na obczyźnie“. Specjalną uwagę poświęci Sekcja emigracyjna propagandzie w pismach polskich zagranicą, by zachęcić jaknajliczniejsze rzesze wychodźców do wzięcia udziału w Kongresie i do zacieśnienia serdecznych stosunków z Macierzą.

Odezwa do członków Apostolstwa Modlitwy.

Dnia 26 czerwca r. b. w czwartek rozpocznie się w Poznaniu Kongres Eucharystyczny uroczystem nabożeństwem. Dla członków Apostolstwa Modlitwy najważniejsze są dwa dni, t. zn. 27 i 28 czerwca, piątek i sobota; w tych to dniach będą się odbywały główne nabożeństwa sekcji Apostolstwa Modlitwy, zebrania i referaty.

W związku z powyższem pielgrzymkę z Warszawy i okolic organizować będzie komitet, złożony z członków Apostolstwa Modlitwy mężczyzn przy kościele OO. Jezuitów (ul. Świętojańska 12) i tam każdy z członków, pragnących wziąć udział w Kongresie, powinien się zgłosić najpóźniej do 20 maja b. r. i doręczyć skarbnikowi Zł. 30. na bilet kolejowy tam i z powrotem: o wyżywienie w czasie drogi i na miejscu postara się każdy z osobna; będzie ono kosztowało około trzech zł. dziennie.

Ks. Kazimierz Wach, T. J., dyr. Ap. Modl.

Poznań gości I Krajowy Kongres Eucharystyczny w Polsce.

Już tylko dwa miesiące dzielą nas od otwarcia I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego.

Ewangelja na niedzielę III po Wielkiejnocy.

Jan 16, 16—22.

Onego czasu rzekł Jezus: Maluczko, a już mię nie ujrzycie: i znowu maluczko, a ujrzycie mię, iż idę do Ojca. Mówili tedy z uczniów jeden do drugiego: Co to jest, co nam mówi: Maluczko, a nie ujrzycie mię, i znowu maluczko, a ujrzycie mię, a iż idę do Ojca? Mówili tedy: Co to jest, co mówi: Maluczko? nie wiemy, co powiada. A poznał Jezus, że go pytać chcieli: i rzekł im: O tem się pytacie między sobą, iżem rzekł: Maluczko, a nie ujrzycie mię: i znowu maluczko, a ujrzycie mię? Zaprawdę, zaprawdę wam powiadam, iż będziecie płakać i lamentować wy, a świat się będzie weselił, a wy się smucić będziecie, ale smutek wasz w radość się obróci. Niewiasta, gdy rodzi, smutek ma, iż przyszła jej godzina: lecz gdy porodzi dzieciątko, już nie pamięta uciśnienia dla radości, iż się człowiek na świat narodził. I wy tedy teraz wprawdzie smutek macie: lecz znowu ujrzę was, a będzie się radowało serce wasze: a radości waszej żaden od was nie odejmie.

Rytm życia chrześcijańskiego.

Mała była chwilka między Ostatnią Wieczerzą, a nocą Wielkiego Piątku, kiedy apostołowie nic nie widzieli. Mała chwilka dzieli grób Zbawicieli od słońca chwały Zmartwychwstałego, kiedy Go znów zobaczyli. Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielkanoc — w oczach naszych mała chwilka — w rzeczywistości są to trzy wielkie dni w życiu Pana. One są świętym trójdźwiękiem, w którym wszystko jest dostatecznie wyrażone, co Chrystus i chrześcijaństwo przyniosło na ten świat. W ciągu tej małej chwilki mieli uczniowie przeżyć po raz pierwszy to, co dotąd miało być rytmem całego naprawdę chrześcijańskiego życia, co Chrystus ubrał w słowa: „Wy będziecie płakać i lamentować, a świat będzie się weselił. Wy się smucić będziecie, lecz smutek wasz w radość się obróci“.

Moi Drodzy! W tej krótkiej chwili trzech dni, dokonało się to wszystko, co Zbawiciel przygotowywał przez 30 długich lat. Uczniowie widzieli, jak On jeszcze raz wlewał całe bogactwo swej istoty i miłości do kielicha swej Krwi. Widzieli, jak wszelkie domniemane bogactwo, wszelkie mienie, wszelka pociecha odeszły od Niego; Jego wolność,

Opatrzność sprawiła, że urządzenie wspaniałej tej uroczystości, która zespolić ma wszystkie serca polskie, płonące ogniem miłości ku Bogu, utajonemu w Najśw. Sakramencie, odbyć się ma w tej dzielnicy naszej Ojczyzny, w której po raz pierwszy zabłysnęło światło prawdziwej wiary. W Wielkopolsce runęły pierwsze bałwany pogańskie, a na dawnych ich ołtarzach stanął Krzyż Chrystusowy, obejmując w miłościwe ramiona ziemie Polaków i zlecając im odtąd obronę wschodnich rubieży dawniej przed natarciem tureckich pohańców, dziś — przed bolszewicką zarazą duchową, która pragnie zatruć swym jadem chrześcijańskiego ducha.

W katedrze poznańskiej spoczęły zwłoki wielkich królów naszych, z których pierwszy wprowadził Polskę w poczet krajów chrześcijańskich, drugi — umacniając jej granice — dał możność swobodnego rozwoju religji Chrystusowej i promieniowania jej na sąsiednie narody.

W ziemi Wielkopolskiej spoczęły też pierwsze relikwje męczennika. W Gnieźnie bowiem złożono ciało św. Wojciecha, który, chociaż krwi obcej, z krajem naszym zespolił się tak ściśle, że żaden patron Polski nie cieszy się tak wielką czcią i miłością.

Zaszczyt, który przypadł w udziale stolicy Wielkopolski, potrafiła ona ocenić i godnie nam odpowiedzieć. Od paru miesięcy trwa praca przygotowawcza. Ustalono program, według którego uroczystość odbędzie się w porządku następującym:

Kongres rozpocznie się w czwartek 26 czerwca b. r. o godz. 9 uroczystem nabożeństwem w kościele Bożego Ciała przy ul. Strzeleckiej. Mszę św. celebruje J. Em. Ks. Kardynał Prymas Hlond; kazanie wygłosi J. E. Ks. Biskup Sufragan Dr. Antoni Szlagowski z Warszawy; „Ven. Creator“ przed wystawionym Najśw. Sakramentem odśpiewa J. Em. Ks. Kardynał Al. Kakowski, Arcybiskup Metropolita Warszawski. O godz. 12 we Wielkiej Rotundzie, na terenie „E“ P. W. K. otwarcie Kongresu i pierwsze zebranie plenarne z referatem o. Rostworowskiego T. J. z Krakowa p. t. „Eucharystja w życiu Kościoła“. O godz. 17 drugie zebranie plenarne z referatami: „Eucharystja źródłem pełni życia jednostki“ — prof. dr. Leona Halbana ze Lwowa i „Eucharystja fundamentem rodziny“ — prof. Kl. Jędrzejewskiego z Płocka.

W piątek 27 czerwca: godz. 16 trzecie zebranie plenarne z referatami: „Polski odnowienie w Eucharystji“ ks. kan. Z. Choromański z Warszawy i „Eucharystja a odnowienie świata“ prof. dr. Oskar Halecki z Warszawy.

W sobotę 28 czerwca: godz. 16 czwarte zebranie plenarne z referatem n. t. „Eucharystja źródłem Akcji katolickiej“ ks. inf. St. Adamskiego z Poznania.

W niedzielę 29 czerwca w uroczystość św. Piotra i Pawła: punktualnie o godz. 9 wyrusza wielka procesja z Najśw. Sakramentem z katedry przez Stary Rynek, pl. Wolności, ul. Ratajczaka, plantami na stadjon, gdzie się odbędzie nabożeństwo i repozycja Najśw. Sakramentu. Kazanie wygłosi J. E. Ks. Biskup K. Radoński z Włocławka.

Udział w kongresie zapowiada się bardzo liczny; tak z całej Polski, jak i z zagranicy zgłaszają się uczestnicy. Zainteresowanie poszczególnemi sekcjami jest b. wielkie; przygotowały one

---

Jego przyjaciele, Jego cześć, Jego siła, Jego życie. Oni słyszeli, jak wołał do Ojca i modlił się z całem poczuciem Swego wiecznego synostwa. Ale słyszeli także, jak pozwolił, że w śmiertelnej trwodze i opuszczeniu Swej duszy przez Boga wołał i jęczał. Oni przeżyli, jak wszystko spełniło się w straszliwych rozmiarach, co przepowiedzieli prorocy i On sam. Przeżyli, jak dusza Jego przeszła całą skalę ludzkich i nadludzkich możliwości życiowych: od słodkich woni miłości Boga i miłości przyjaciół aż do wiecznego lodu i ciemności nocy śmierci, aż do wiecznego słońca zmartwychwstania i przewspaniałej jasności. Wszystko, co tylko serce ludzkie wogóle może odczuć — zalało w Swych dniach Jego duszę.

Oto idzie wielki, bohaterski dech, potężny rytm przez te trzy pełne siły dni krótkiej chwili. Dusza Jezusa spadała w tym czasie z szczytów do otchłani, stworzyła swe ostatnie i największe arcydzieło. Mogły one i uczniów pouczyć o rytmie chrześcijańskiego życia: godzina miłości przy świętej Wieczerzy, przygnębienie na górze Oliwnej, okropności Wielkiego Piątku, radość dnia Zmartwychwstania — to były dla nich niezapomniane rekolekcje, w których użył Pan motta: „Wy będziecie płakać i lamentować, a świat będzie się weselił: Wy się smucić będziecie, lecz smutek wasz w radość się obróci“.

Moi Drodzy! W naszych czasach, które tak chętnie tkwią w rzeczach technicznych i codziennych, które zdobywają się na wielki zbytek, ale nie wydają wielkich ludzi, których chrześcijaństwo jest w niebezpieczeństwie i może zblednąć i być jakby resztkami chrześcijaństwa, dobrze jest zapalić serca do tej smutno-radosnej obietnicy Chrystusa i mdlejący rytm i puls naszych nowoczesnych pojęć chrześcijańskich odmłodzić i usprawnić. Jak bardzo nas nęci ratowanie dzisiejszego świata i naszej przeżytej sztuki, co jest do uratowania, uchrześcijanienie tego, co da się uchrześcijanić, tak bardzo musimy wiedzieć, że „być chrześcijaninem“ to znaczy „żyć inaczej niż inni“, być całym człowiekiem tego świata a jednak nie być człowiekiem światowym; to znaczy unikać utartych torów a szukać stromych i trudnych ścieżek i niemi chodzić. Czyste chrześcijaństwo i czysty duch światowy muszą krzyżować się nawzajem.

Ktoby nie miał odwagi powtarzać sobie tego codziennie z całą powagą, ten nie zdobędzie się tem bardziej na odwagę, by przeżyć głębie, które z koniecznością przynosi

interesujące tematy, których opracowanie powierzono specjalnie dobranym referentom.

Adres Komitetu wykonawczego, który udziela wszelkich informacyj: Poznań, aleje Marcinkowskiego 22, III piętro, pok. Nr. 65. Konto PKO. Poznań Nr. 213.033.

Prymas Hiszpanji Kardynał Segura v. Saenz o politycznej działalności katolików.

Prymas Hiszpanji Kardynał Segura v. Saenz wystosował do kierowników Akcji katolickiej list, w którym nakreślił wytyczne dla działalności katolików na terenie politycznym. Wysuwane bywa niekiedy twierdzenie, że organizowanie akcji katolickiej jest tylko przygotowaniem do utworzenia partji katolickiej. Kardynał występuje przeciwko takiemu pojmowaniu rzeczy i podkreśla, że w żadnym razie nie należy utożsamiać akcji katolickiej z polityką. Ale Książę Kościoła zwraca jednocześnie uwagę, że obecne czasy są dla Hiszpanji bardzo ciężkie, że stare partje organizują się na nowo, a obok nich powstają partje nowe. Jednakże Akcja katolicka jako taka nie może być wciągnięta w obręb polityki partyjnej, ponieważ musi ona stać ponad partjami. Istnieją trzy momenty, z powodu których — według orzeczenia Piusa XI — katolicy mają prawo i obowiązek zajmować się polityką. Pierwszym z nich jest powszechne uczestnictwo obywateli w życiu politycznem, drugim piastowanie urzędów publicznych i trzecim przynależność do stronnictw politycznych. Jest rzeczą ze wszech miar godną pochwały, gdy katolicy organizują się na terenie politycznym, celem obrony praw Kościoła. Ale winni oni pamiętać, by nie utożsamiali swojej działalności z działalnością Kościoła. Katolicy hiszpańscy muszą bezwzględnie troszczyć się o to, by w walce politycznej idee ich miały niezbędne przedstawicielstwo. Jest obowiązkiem wszystkich katolików występować w obronie postulatów katolickich w sprawie przywrócenia jedności religijnej i w walce z błędami liberalizmu, które narodowi hiszpańskiemu wyrządziły tak wiele szkód. Wszyscy katolicy mają też bezwzględnie obowiązek głosować w czasie wyborów na tych kandydatów, którzy dają całkowitą rękojmię, że będą starali się o dobro ojczyzny i religji.

Wysiłki rządu sowieckiego w kierunku zbolszewizowania Wschodu.

Obecnie w Moskwie szczególną opieką są otaczane różne organy rządu sowieckiego i kominternu, które pracują nad zbolszewizowaniem krajów azjatyckich oraz kolonij afrykańskich.

Przygotowywane są dwa ważne kongresy: „Towarzystwo badań Wschodu“, będące instytucją rządową, zwołuje „pansowiecki kongres orientalistów“. Kongres ten zajmuje się w pierwszym rzędzie organizacją niezliczonych instytucyj sowieckich, które studjują Wschód, przygotowują kadry kwalifikowanych agitatorów, ogłaszają literaturę naukową i szerzą propagandę piśmienniczą. Przyszła organizacja będzie bardziej scentralizowana niż obecna i zostanie prawdopodobnie

---

z sobą prawdziwe życie chrześcijańskie. Bo nie na darmo jest powiedziane: „Wy będziecie płakać i lamentować“. Chrześcijanie szukają przeważnie w wierze pociechy i pomocy — i jest to zrozumiałe i nie jest złem.

Ale skoro tylko z wiary dziecięcej chce przejść do wiary męskiej, z pobożnego używcy chce zostać pionierem, z ucznia apostołem i mistrzem, z marzyciela świadomym celów, skoro tylko jeden chce wznieść się z masy, z bezmyślnej przeciętności do mocnego, chrześcijańskiego rytmu życia, musi to przypłacić łzami i lamentem. Przyzwoite chrześcijaństwo przeciętne żyło sobie bez szczególnego wysiłku. Ale teraz chce Chrystus naprawdę zyskać kształt. Chrystus, Bojownik Prawdy! Chrystus, wierny obowiązkom! Chrystus, Dusza ofiarna! Chrystus, Nosiciel krzyża! Chrystus, Przyjaciel ludzi! Chrystus, Samotny! Chrystus, niewinny męczennik! Chrystus, wierny Bogu i Bogu równy. Chrystus, Najdoskonalszy! Każde słowo, Moi Drodzy, to cała góra heroizmu i nadczłowieczeństwa! I kto naprawdę hołduje nowemu rytmowi, ten wkrótce to odczuje, że droga na wyżyny jest drogą krzyżową z niezliczonemi stacjami, z niezliczonemi kroplami potu i krwi — a wynik może wkońcu ujemny, jak kiedyś pierwszy Wielki Piątek na Golgocie.

Mój Drogi Chrześcijaninie! Jeżeli Ci poważnie zależy na twem chrześcijaństwie, to uzbrój się na cierpienie życia. Ten sam czas, ten sam los, który dotychczas lekko nosiłeś na barkach, będzie się teraz bardziej wrzynał w twą duszę, niż dawniej, gdy ona się przebudziła.

„Wy będziecie płakać i lamentować; świat będzie się weselił i będzie bezmyślny. Będziecie, o ile chrześcijaństwo wasze nie jest światowe, często w życiu płakać. Ale mocny rytm chrześcijańskiego życia będzie was podnosił z nizin smutku na wyżyny świętej radości, bo powiedziano Wam także: smutek wasz w radość się obróci.

Z uczuciami pełnemi radości i smutku powinna każda dusza chrześcijańska przyjmować swe dni, swe doświadczenia, swe bóle. I ona to może, bo wie, iż dla prawdziwego serca ucznia każdy ból jest stopniem do doskonałości, do wiecznego celu, krokiem zbliżającym do Chrystusa, wielkiego, jaśniejącego Nosiciela Krzyża. Ona rozumie i opowiada się za wielkim rytmem życia chrześcijańskiego, gdy wie, że musi zaznać wielkiego smutku, by być zdolna i godna wielkiej radości. Amen.

wcielona do akademji komunistycznej. Akademja otworzy jej nowe kredyty i zapewni dopływ „intelektualnej elity komunistycznej“.

Oficjalny organ towarzystwa „Nowy Wschód“ zaznacza, że każda praca orientalistów sowieckich winna odpowiadać programowi kominternu, tezom jego kongresów (mianowicie szóstego kongresu) oraz rezolucjom profinternu i innych organizacyj proletarjackich.

Drugi kongres będzie zjazdem czerwonej międzynarodówki syndykalistycznej (profinternu). Zbierze się on w stolicy sowieckiej w ciągu nadchodzącego lata i zajmie się badaniem środków rozwoju i konsolidacji syndykatów bolszewickich w Azji i Afryce.

Szczególniejszą uwagę poświęci wspomniany kongres sprawie organizacji komunistycznej w dziedzinie transportów oraz kwestji przerwania w odpowiednim momencie komunikacji między metropoljami i kolonjami.

Z Rosji sowieckiej.

Zamykanie przemocą świątyń. — Opór ludności. Pismo „Bezbożnik“ cytuje artykuły różnych dzienników bolszewickich, domagające się, by sowiety municypalne nie oczekiwały na żadne zatwierdzenia ich uchwał, lecz niezwłocznie zamykały świątynie, gdy tylko zapadnie odnośna decyzja i dodaje:

„Wskutek tych metod chłopi biedni i mniej fanatyczni bali się wcielania do gospodarstw kolektywnych, a ci, którzy już należeli do tych gospodarstw, występowali z nich... We wsi Tawrowo wszystkie kobiety wystąpiły przeciwko kolektywizacji, a chłopi nie brali udziału w zebraniach. We wsi Kossiłow biedni chłopi stanowczo wypowiedzieli się przeciwko kolektywizacji, jeżeli będzie zamknięta cerkiew. W Siemienowsku wskutek przedwczesnego zamknięcia cerkwi kobiety przeszkadzały pracować chłopom z gospodarstwa kolektywnego...

„Wszystkie te absurdalne objawy w walce antyreligijnej — zaznacza wspomiane pismo — wyszły na korzyść kułakom, religji i Cerkwi. Zamykanie świątyń wbrew woli ludności dostarczyło duchownym pretekstu do zgrupowania dokoła siebie mas ludzi wierzących, którzy w znacznej liczbie nie byli już praktykującymi, a obecnie powrocili do środowiska wierzących...

„Musimy rozszerzyć znacznie sieć stowarzyszeń antyreligijnych i zalewać masy ludowe literaturą antyreligijną, by zniszczyć pojęcia religijne... Zamykanie świątyń bez burzenia religji stworzyło korzystny teren dla agitacji popów i sekciarzy, którzy utrzymują, że nasza kolektywizacja jest dziełem antychrysta“.

„Bezbożnik“ z 5 kwietnia r. b. wylicza cały szereg miejscowości, gdzie komuniści zamykali brutalnie świątynie i wywoływali w ten sposób mniej lub więcej zdecydowany, a nawet krwawy opór ludności.

Opinja Amerykanina o prześladowaniach religji w Rosji. Czasopismo „Items of Interest“ z 25 ub. m. umieściło poniższy wywiad dra Pawła Hutchinson'a, wydawcy „Wieku Chrześcijańskiego“, który powrócił niedawno z Rosji sowieckiej:

„Zwiedziłem całą Rosję europejską od morza Bałtyckiego aż do Kaspijskiego. Starałem się zrozumieć, co dzieje się w Rosji pod względem religijnym,

Przed wyjazdem do ZSRR często wątpiłem o tem, co opowiadano o prześladowaniach religijnych w tym kraju, ale obecnie muszę stwierdzić, że wszystko, co mi mówiono, było rzeczywistą prawdą. W Rosji sroży się w tej chwili najbrutalniejsze prześladowanie religijne, które stale się wzmaga.

GPU (Czeka) jest wszechpotężne i wszechobecne. Mężczyźni i kobiety są aresztowani, oskarżani, badani i potajemnie skazywani. Dostatecznie zdałem sobie sprawę z sytuacji, by móc stwierdzić, że nowy terror w Rosji nie jest legendą, że informacje o liczbie aresztowanych duchownych raczej są niedostateczne, niż przesadne i że tysiące nieszczęśliwych chrześcijan są zamykane w więzieniach i zsyłane na katorgi“.

Z świata katolickiego.

Obecna sytuacja w Indjach, a Stolica Święta. Stolica Apostolska z uwagą śledzi ostatnie wydarzenia w Indjach i tamtejszy ruch nacjonalistyczny ze względu na położenie misyj katolickich. Istnieje obawa, by bierny opór przeciwko Wielkiej Brytanji nie przekształcił się w taki sam opór przeciwko wszystkim cudzoziemcom, a zwłaszcza przeciwko religji chrześcijańskiej. Kierownicy misyj mieli otrzymać polecenie wyjaśniania, że Kościół katolicki nigdy nie kwestjonuje uprawnionych pretensyj narodów do wolności i niepodległości. Zarządzenie to wywołane zostało koniecznością wyraźnego zaznaczenia, że misje muszą stać ponad wszelkiemi tarciami i walkami politycznemi.

Narodowy kongres Eucharystyczny w Zagrzebiu. W tym roku narodowy kongres eucharystyczny katolików całej Jugosławji odbędzie się w Zagrzebiu. Spodziewany jest wielki udział wiernych. W czasie kongresu z r. 1923 w ostatniej procesji eucharystycznej, która przeszła przez ulice stolicy chorwackiej, wzięło udział sto tysięcy osób.

Kierownicy polskiej młodzieży katolickiej u Ojca św. Ojciec św. przyjął na prywatnej audjencji dyrektora Zjednoczenia Młodzieży Polskiej (centrali Stowarzyszeń Mł. Pol.), ks. Biłko, oraz dyrektora Katolickiej Szkoły Społecznej w Poznaniu, ks. dr. Kozłowskiego.

Ojciec św. wyraził swą radość, że katolicka organizacja młodzieży w Polsce, której działalność śledzi od dłuższego czasu, dobrze się rozwija; kierownikom jej i członkom udzielił swego błogosławieństwa. Ojciec św. podkreślił, iż hasłem organizacji powinno być: „zawsze coraz wyżej, zawsze

coraz więcej, zawsze coraz lepiej“. Szczególnie ważną jest rzeczą — zaznaczył Ojciec św. — by w akcji młodzieży panowała jedność, bez której nic się nie uda.

Muzeum męczeństwa katolików angielskich. W związku z uroczystym obchodem stuletniego jubileuszu emancypacji katolików angielskich w Liverpoolu utworzoną została jedyna w swoim rodzaju wystawa przedmiotów, dotyczących okresu prześladowania Kościoła w Anglji. Obejmuje ona ubiory do Mszy św., kielichy i inne przedmioty kościelne z czasów prześladowań, a dalej zbiór listów, pisanych przez męczenników, ówczesne sprawozdania o ich męczeństwie i śmierci, relację o rzekomem sprzysiężeniu, które tyle osób powiodło na szafot, własnoręcznie napisany poemat błogosław. męczennika Edmunda Campion'a, druki, które sporządzano dla katolików angielskich w potajemnych drukarniach kraju albo kontynentu europejskiego, spis umarłych na tajnym cmentarzu w Londynie, gdzie w ciągu półtora wieku chowano katolików po nocach, zbiór obrazów, przedstawiających wiele ofiar prześladowania i t. d.

Ta niezwykle interesująca wystawa jest wymownym dowodem bohaterskiej wiary katolików angielskich w owych czasach, a jednocześnie jakgdyby wyraźnym upomnieniem dla Anglji katolickiej, by w przyszłości strzegła tego drogiego skarbu wiary, dla którego jej ojcowie ponieśli tyle i tak ciężkich ofiar.

Udział króla Alfonsa XIII w uroczystościach Wielkiego Tygodnia w Sewilli. Według doniesienia z Madrytu, królewska rodzina hiszpańska wzięła udział w uroczystościach religijnych Wielkiego Tygodnia, które odprawił kardynał arcybiskup Andaluzji. Król uczestniczył w słynnych procesjach i niósł chorągiewkę, należącą do Konfraternji Najśw. Panny z Montserrat.

W tych tradycyjnych uroczystościach król nie brał udziału już od roku 1907.

W Wielki Piątek z okazji ceremonij religijnych, które odbywają się w pałacu królewskim, monarcha podpisuje dekrety amnestji. W tym roku uczynił to w katedrze sewilskiej. Podczas adoracji krzyża przez króla kardynał przedłożył mu akta osób skazanych przez sądy. Akta te są otoczone czarnemi wstążkami, które następnie zamienia się białemi, co ma symbolizować łaskę królewską.

Dar Francji dla Papieża. W związku z pięćdziesięcioletnim jubileuszem kapłańskim Ojca św. rząd francuski przesłał w darze Papieżowi reprodukcję w gipsie trzech wielkich rzeźb ze świątyni w Angkor, przechowywanych dotychczas w muzeum w Trocadero i przedstawiających niebo, piekło oraz sąd. Dar ten wraz z życzeniami rządu francuskiego wręczy Ojcu św. ambasador francuski przy Stolicy Apostolskiej, de Fontenay.

Ze względu na objętość i ciężar, odlew nie będzie mógł być przeniesiony do apartamentów papieskich, lecz zostanie złożony w jednej z sal przy wejściu na dziedziniec św. Damazego, którędy Papież przechodzi, udając się na swój codzienny spacer.

Z całej Polski.

Udział biskupów słowiańskich w I. Krajowym Kongresie Eucharystycznym w Poznaniu. Ks. Kardynał Prymas zaprosił m. i. na I. Krajowy Kongres Eucharystyczny 33 biskupów słowiańskich Czecho-Słowacji, Jugosławji i Bułgarji. Wnioskując z nadchodzących odpowiedzi, spodziewać się należy, że około 20 biskupów zagranicznych weźmie udział w Kongresie, który szczególnie w słowiańskich krajach budzi niezwykłe zainteresowanie.

Rozmaitości.

Cały rok bez wyroku śmierci. Pismo „Nacion“ z Madrytu ogłosiło tekst depeszy, którą otrzymał Primo de Rivera, a w której znajdowały się słowa gratulacji z powodu faktu, że w ciągu całego roku nie zastosowano w Hiszpanji ani razu kary śmierci.

Kara śmierci istnieje w Hiszpanji. Władze stosują ją tylko w tych wypadkach, jeżeli orzeczenia sądów zgadzają się z opinją publiczną co do tego, że w danym razie kara ta winna mieć miejsce. Od roku wypadku takiego nie odnotowano ani razu.

Nowojorskie biuro pomocy lekarskiej dla misyj katolickich. Ogłoszone ostatnio sprawozdania biura pomocy lekarskiej dla misyj katolickich w Nowym Jorku wykazują, że placówka ta stale się rozwija. Na czele biura, które podlega Kongregacji Propagandy, stoi ks. Edwin F. Garesché T. J. W drugim kwartale 1929 r. instytut ten wysłał około stu tysięcy paczek z bandażami i opatrunkami do wszystkich części świata, a głównie do uboższych kolonij misyjnych. Obecnie przygotowywana jest wysyłka małych przenośnych apteczek domowych. Przeciętna wartość wysyłanych w ciągu miesiąca przedmiotów wynosi około 60.000 dolarów.

Biuro utrzymuje szpitale w Chinach i w Porto-Rico i kształci lekarzy oraz pielęgniarki misyjne.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

MAJ 1930.

11	N	**E 3 po W.**	28	**F. 3 po W.**
12	P	Pankracy	29	9 Mucz. w K.
13	W	Serwacego	30	Jakowa
14	S	Bonifacego	1	Maj. Jeremji
15	C	Zofji z córk.	2	Aftanazyja
16	P	Jana Nep.	3	Teodozyja
17	S	Paschalisa	4	Pałahji

Zarząd Arcybractwa Najśw. Marji Panny Królowej Korony Polskiej zaprasza uprzejmie

P. T. członków Arcybractwa na kwartalne zebranie, które odbędzie się w sali Czytelni katolickiej przy ul. Piekarskiej 28 I. p. we wtorek dnia 13 maja b. r. o godzinie 5 po południu. Na zebraniu będzie wygłoszony referat.

Uroczystość w ochronce łyczakowskiej. W ochronce pod wezwaniem N. Serca przy ul. Pijarów 31 odbył się 3 maja uroczysty obchód ku czci Królowej Korony Polskiej łącznie z obchodem konstytucji 3 maja. W kaplicy miejscowej zebrali się licznie rodzice dziatwy, a superjor XX. Zmartwychwstańców odprawił Mszę św. w intencji Ojczyzny i przemówił podniośle, ukazując Marję jako wzór kobiety i matki chrześcijańskiej. Potem odbyło się uroczyste Błogosławieństwo, w czasie którego śpiewała dziatwa. Po nabożeństwie odbył się obchód w ochronce. Na program złożyły się chóry 5-letnich malców, marsze rytmiczne i krakowiak. Latonczyta apoteoza, król Jan Kazimierz w interpretacji 6-letniego chłopczyka, ślubował Matce Najśw., a dzieci przedstawiały rycerzy i stany. W podniosłym nastroju rozeszli się rodzice do domów, wdzięczni SS. Zmartwychwstania P-go za pracę nad dziatwą i częsty kontakt domu z ochronką. SS. starają się w podobnych chwilach przez miesięczne pogadanki utrwalić w sercach matek zasady chrześcijańskiego wychowania.

Wystąpienie z kościoła rz.-kat.: Kazimiera Olga (2 im.) Biłokryła, ur. we Lwowie w r. 1909 i ochrzczona w kościele św. Anny, zgłosiła wystąpienie z kościoła katolickiego.

Zapowiedzi.

Od 4/V do 10/V 1930.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji archikatedralnej. Hugel Teofil Michał (2 im.), Dwernickiego 32 a. i Marja Wanda (2 im.) Sikora, Kopernika 3.

W parafji Bożego Ciała (OO. Dominikanów). 1) Marzec Stanisław, Ormiańska 18 i Wierzbicka Aleksandra, Ormiańska 18. — 2) Buratowicz Marcin, Cytadela i Gabalewicz Pelagja, Strzelecka 10.

W parafji św. Elżbiety. 1) Nykiel Józef i Julja Kowalczuk l. v. Kutas, Działyńskich 12. — 2) Hajdes Jan i Katarzyna Gałuszka, Gródecka 69. — 3) Wieczorek Józef i Stefanja Bogacz, Kętrzyńskiego 26.

W parafji św. Antoniego. 1) Bohosiewicz Bronisław, Kołomyja i Stanisława Ceypek, Wyspiańskiego 23. — 2) Kulakowski Michał, Krzywczyce i Stefanja Kociomyk, Zniesienie. — 3) Dereniowski Władysław, Jałowiec i Ludwika Sokałajczuk false Sokołowska, Jałowiec. — 4) Ilków Piotr, św. Józefa i Józefa Stecek, św. Marcina.

W parafji św. Magdaleny. 1) Minczakiewicz Stefan, Leona Sapiehy 83 i Bajor Karolina, Leona Sapiehy 83. — 2) Kałahur Józef, Murarska 6 i Kurjan Teodozja, Jagiellońska 7. — 3) Dr. Styrna Franciszek, Chocimska 7 i Kruszyńska Helena, E. Orzeszkowej 7. — 4) Pych Emil, Chodorowskiego 2 i Krajewska Janina, Chodorowskiego 2. — 5) Rogala Bazyli, Czysta 14 i Basarab Marja, Czysta 14.

W parafji św. Anny. Marcin Zawaliński i Marja Kołodziej.

W parafji N. P. Marji Śnieżnej. Sarnowski Michał, Kleparowska 15 i Fostacz Anna, Słoneczna 57.

KRONIKA STRYJSKA.

Dnia 4 maja odbyło się wspólne święcone Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej męskiej i żeńskiej w Stryju, pod patronatem przew. ks. Zapały. Skromne przyjęcie urządziła młodzież stowarzyszenia w sali Czytelni kolejowej, zaprosiwszy przedstawicieli Władz i wszystkich życzliwych dla Stowarzyszenia. Po poświęceniu darów świątecznych i przemówieniu ks. proboszcza zasiedli wszyscy do stołów, a młodzież sprawnie obsługiwała swoich gości. W czasie tej uroczystości popisywała się młodzież deklamacjami i odśpiewaniem kilku pieśni na chór 4-głosowy. Z przyjemnością zaznaczyć trzeba, że młodzież polska stryjska przy zebraniach swoich na próżno czasu nie traci, ale bardzo chętnie pracuje, ćwicząc w chórze 4-głosowym pieśni kościelne i stowarzyszeniowe i ucząc się odpowiednich deklamacji. Wszyscyśmy ten wieczór bardzo miło spędzili i należy się podziękowanie Patronatowi i całemu wydziałowi Stowarzyszenia młodzieży męskiej i żeńskiej za ich wspólny trud.

Zapowiedzi: 1) Kostyrka Bazyli, urodzony w Rozdole i Rozalja Balicka, ur. w Cucyłowcach. 2) Tomanek Ludwik, ur. w Synowódzku wyżnem i Marja Zofja Geilówna, ur. w Baliczach podróżnych. 3) Półchłopek Leon, ur. w Hołubowie i Anna Matijiszyn, ur. w Hołobutowie. 4) Skrabek Tadeusz Stanisław, ur. we Lwowie i Wilhelmina Elsnerówna, urodzona w Ławocznem.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.